

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. E. Č.**, bývajúcej v K., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. M. K., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **S.**, so sídlom v K., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. M. K., advokátom so sídlom v K., **o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 19 C 214/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2009 sp.zn. 2 Co 6/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom z 21. októbra 2008 č.k. 19 C 214/2006-200 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti výpovede danej jej listom žalovaného z 20. júla 2006. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v sume 18 302,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o funkciu zástupkyne riaditeľa školy, bolo toto miesto už obsadené podľa § 5 ods. 1 zák. č. 552/2003 Z.z. na základe výberového konania. Nejde preto o prípad, kedy by bol zamestnávateľ povinný ponúknuť túto riadne obsadenú funkciu žalobkyni po jej návrate naspäť do práce po ukončení sporu o neplatnosť výpovede. V prípade vypísania výberového konania na miesto, ktoré je obsadené, sa úspešné absolvovanie výberového konania stáva predpokladom pre výkon funkcie, na ktorú bolo výberové konanie vypísané. V súvislosti s nadbytočnosťou žalobkyne ako stredoškolskej učiteľky uviedol, že žalovaný rozhodol o organizačnej zmene, v dôsledku ktorej zrušil dve pracovné miesta v odbore stredoškolský učiteľ a tiež o tom, že žalobkyňa sa stala nadbytočnou. Nebolo zistené, že by v čase dania

výpovede boli u žalovaného voľné pracovné miesta, prípadne, že by počas plynutia výpovednej doby boli prijatí na jej funkciu iní zamestnanci. Žalovaný preto skončil pracovný pomer so žalobkyňou v súlade so zákonom, z ktorého dôvodu považoval jej žalobu za neopodstatnene podanú. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 10. septembra 2009 sp.zn. 2 Co 6/2009 na odvolanie žalobkyne rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, že žalobkyňa sa stala nadbytočnou z dôvodu rozhodnutia o organizačnej zmene - znížení stavu zamestnancov, v druhu práce - stredoškolský učiteľ odborných predmetov, pričom výber nadbytočného zamestnanca patrí výlučne zamestnávateľovi (súd nemôže správnosť výberu preskúmať). Za správny považoval aj záver súdu prvého stupňa, že žalovaný nemal pre žalobkyňu inú vhodnú prácu a nemal možnosť ju ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas. Bola teda splnená i hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede vyplývajúca z ustanovenia § 63 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce. Rozsudok okresného súdu považoval preto za vecne správny. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobkyne, že výpoveď neobsahuje zmienku o jej nadbytočnosti ako zástupkyne riaditeľa pre odborné predmety, odvolací súd uviedol, že jej pracovný pomer nebol založený vymenovaním do uvedenej funkcie, ale bol založený pracovnou zmluvou s výkonom práce stredoškolského učiteľa odborných predmetov. Preto otázka vykonávania uvedenej funkcie nemôže byť rozhodujúca pre posúdenie platnosti, resp. neplatnosti výpovede z pracovného pomeru. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobkyňi priznal náhradu trov konania, príp. rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že v napadnutom rozhodnutí sa krajský súd odchyľil od právneho názoru okresného súdu, ktorý považoval obsahovú náplň pracovných činností vykonávaných žalobkyňou za skutočnosť právne významnú pre posúdenie, či sa organizačná zmena vzťahovala na druh práce žalobkyne. Keďže odvolací súd inak vec právne posúdil, než súd prvého stupňa a jeho právne posúdenie je nesprávne, potvrdzujúcim rozhodnutím porušil

zásadu dvojinstančnosti súdneho konania. Dovolanie odôvodnila tiež tým, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že navrhuje dovolanie žalobkyne ako neprípustné zamietnuť. Zároveň žiadal žalobkyňu zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobkyňa napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne

rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil.

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namietala, že odvolací súd sa v rozpore s princípom dvojinštančnosti konania odchýlil od právneho názoru, ktorý vo svojom rozsudku zaujal súd prvého stupňa a z tohto dôvodu jej bola odňatá reálna a efektívna možnosť skutkovo a právne argumentovať v dvojinštančnom súdnom postupe ohľadne nového právneho názoru, treba uviesť, že uvedená námietka je nenáležitá. Odvolací súd vychádzal totiž pri svojom rozhodnutí z rovnakého právneho názoru ako súd prvého stupňa, že žalobkyňa sa stala nadbytočnou z dôvodu rozhodnutia o organizačnej zmene - znížení stavu zamestnancov, v druhu práce - stredoškolský učiteľ odborných predmetov a že bola splnená i hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede vyplývajúca z ustanovenia § 63 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce. Odvolací súd sa teda od právneho názoru okresného súdu v otázke, či sa organizačná zmena vykonaná žalovaným vzťahovala na žalobkyňu, neodchýlil. V posudzovanej veci nejde teda o prípad, kedy by odvolací súd rozsudok okresného súdu síce potvrdil, ale z iných právnych dôvodov, ktoré doposiaľ neboli účastníkmi tvrdené a ktorými sa ani súd prvého stupňa doteraz nezaoberal. Odvolací súd svojim postupom neporušil zásadu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania a teda právo žalobkyne na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Postupom odvolacieho súdu nebola preto odňatá možnosť žalobkyňi pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je. Napokon dovolateľka vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietala.

Dovolateľkou namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotný tento dôvod, ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je

v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13.októbra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová